

איחוד בתי הכנסת בישראל
היכל שלמה ירושלים
Union of Synagogues In Israel

הארגון העולמי של בתי הכנסת
והקהילות האורתודוקסיות
World Organization of Orthodox
Communities and Synagogues In Israel
and Diaspora

שבת שלוש ירושלים

ירושלים אורו של עולם

שמחו את ירושלים וגילו בה כל אזהביה

ירושלים אורו של עולם

ידידים יקרים ונכבדים,

הרינו מתכבדים להגיש לכם את נוסח התפילות שחובר על ידי הרבנות הראשית לישראל לכבוד **יום ירושלים** - יום איחוד ושחרור העיר בכ"ח אייר, שנקבע כיום חג לדורות.

כן מובא נוסח התפילות עבור **שבת שלום ירושלים** - השבת הקודמת ליום ירושלים. שבת זו נקבעה לבקשת הרבנים, נשיאי בתי הכנסת וראשי קהילות בישראל ובתפוצות, בכדי לציין ולחגוג את "**יום ירושלים**" ביום השבת ברוב עם ובהדרת מלך.

אנו מייחלים שנזכה בעז"ה ותתקיים בנו התפילה:
"אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו יחד במהרה לאורו".

בברכת

"וראו בטוב ירושלים"

**הרב אברהם בן נון
מנהל**

**אליעזר שפר
יו"ר**

תפילה

"שבת שלום ירושלים"

סדר התפילה שתאמר אי"ה מדי שנה בשנה בבתי הכנסת במדינת ישראל ובקהילות היהודיות בתפוצות בשבת שלפני כ"ח באייר, יום ירושלים עפ"י הנוסח וסדר התפילה שחיבר הרה"ג הרב שאר ישוב כהן שליט"א.

סדר התפילה

ביום השבת לאחר קריאת התורה ואמירת התפילות לשלום המדינה וחיילי צה"ל ולשחרור השבויים והנעדרים, יפתחו את הארון, יקח החזן את ספר התורה בידיו, ויאמר את התפילה ופרק התהילים, הקהל יעמוד על רגליו ויחזור אחריו מילה במילה.

תפילה לשלום המדינה

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, צוּר יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ, בְּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלָּתֵנוּ. הֲגֵן עֲלֵיךָ בְּאַבְרָת חֶסֶדְךָ וּפְרֵשׁ עֲלֵיךָ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ וּשְׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ לְרֵאשִׁיָּהּ, שְׂרִיָּה, וְיוֹעֲצִיָּה וְתַקְנֵם בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. חֲזַק אֶת יְדֵי מַגְנֵי אֶרֶץ קְדִשְׁנוּ וְהַנְחִילֵם אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּעָה וְעֵטְרַת נֶצְחוֹן תַּעֲטֶרסֵם, וְנִתַּת שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׂמִיחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֶיהָ. וְאֵת אֲחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל פְּקֹד נָא בְּכָל אֲרָצוֹת פְּזוּרֵיהֶם וְתוֹלִיכֵם מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְצִיּוֹן עִירְךָ וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ, כְּפָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֶבְדְּךָ: "אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ וְיִאֲלָהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ, וְהִבִּיאֶךָ וְיִאֲלָהֶיךָ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ, וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאַבְתָּיִךָ" וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ וּלְשִׁמּוֹר אֶת כָּל דְּבָרֶיךָ תוֹרַתְךָ, וּשְׁלַח לָנוּ בֶן דָּוִד מְשִׁיחַ צְדִיקְךָ לְפָדוֹת מַחְפֵּי יְשׁוּעָתֶיךָ. הוֹפֵעַ בְּהַר גֶּאֻז עֹזֵד עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֲרָצְךָ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: "וְיִאֲלָהֵי יִשְׂרָאֵל מִלֶּךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה". אָמֵן סְלָה.

מי שברך לחיילי צה"ל

מִי שֶׁבְּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת חֲיָלֵי צְבָא הַגְּנָה לְיִשְׂרָאֵל, הַעוֹמְדִים עַל מִשְׁמֵר אֲרָצֵנוּ וְעָרֵי אֱלֹהֵינוּ מִן הַלְּבָנוֹן וְעַד מִדְּבַר מִצְרַיִם וּמִן הַיָּם הַגְּדוֹל עַד לְבוֹא הָעֶרְבָה בִּבְשֵׁה בְּאוֹיֵר וּבִיָּם. יִתֵּן יי אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עֲלֵינוּ נִגְפִים לְפָנֵיהֶם. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמֵר וְיַצִּיל אֶת חֲיָלֵינוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם. יְדַבֵּר שׁוֹנְאֵינוּ תַחֲתֵיהֶם וְיַעֲטֶרם בְּקֶטֶר יְשׁוּעָה וּבְעֵטְרַת נֶצְחוֹן. וַיְקִים בָּהֶם הַכְּתוּב: כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם הֵהֱלִיךְ עִמָּכֶם לְהַלְחֵם לָכֶם עִם אוֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: וְנֹאמֵר אָמֵן.

מי שברך לשבויים ולנעדרים ראה עמ' 15

תפילת "שבת שלום ירושלים"

אבינו שבשמים הבוחר בציון וירושלים, אשר איווית למושב לך את עיר הקודש, ברך כל בונה, בניה ודורשי שלומה, ושלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם. ופרוש עליה סוכת שלומך, וקיים בה במקרא שכתוב: לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחְשָׁה, וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוּט; עַד-יֵצֵא כְנֶגְהָ צְדָקָה, וַיִּשׁוּעַתָּה כְּלָפִיד יִבְעָר: וּבִנְה אֹתָהּ בַּמְהֵרָה בִּימֵנוּ בְּנֵי עוֹלָם, וְכֹסֵא דוֹד עֲבָדְךָ בַּמְהֵרָה לְתוֹכָהּ תִּכְנֶן. בְּרוּךְ מִנְחָם צִיּוֹן וּבִנְה יְרוּשָׁלַם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

לאחר אמירת התפילה יישארו החזן והקהל עומדים על רגליהם, וארון הקודש פתוח. החזן והקהל יאמרו פרק קכ"ב בתהילים פסוק כדלהלן:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, לְדָוִד: שְׂמַחְתִּי, בְּאֲמָרִים לִי בֵּית יְהוָה גִּלְדָּה. עֲמָדוֹת, הֵיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיהָ, יְרוּשָׁלַם. יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר, שְׁחַבְרָה לָהּ יַחְדָּו. שֶׁשֶׁם עָלוּ שְׁבָטִים, שְׁבָטֵי-יְהוּדָה לְיִשְׂרָאֵל: לְהַדוֹת, לְשֵׁם יְהוָה. כִּי שָׁמָּה, יָשְׁבוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפָּט: כְּסָאוֹת, לְבֵית דָּוִד. שְׂאֵלוֹ, שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם; יִשְׁלִי, אֶהְבִּיךָ. יְהוּ-שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ; שְׁלוֹה, בְּאַרְמְנוֹתַי לְמַעַן, אַחִי וְרַעִי אֲדַבְרָה-נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן, בֵּית-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשָׁה טוֹב לְךָ.

אחרי אמירת פרק התהילים יאמרו החזן והחייבים בקדיש דרבנן, יתחיל החזן "אשרי יושבי ביתך" וכו' ויתפללו מוסף.

תפילת ליל יום ירושלים

לובשים בגדי חג. לפני תפילת ערבית אומרים:

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי יי אשר גאלם מיד-צר: ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומימם: תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים גם-צמאים נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל-יי בצר להם ממצוקותיהם יצילם: ויברכם בדרך ישרה ללכת אל-עיר מושב: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא-טוב: ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: כי-המרו אמרי-אל ועצת עליון נאצו: ויבנע בעמל לבם קשלו ואין עוד: ויצעקו אל-יי בצר להם ממצוקותיהם וישיעם: ויציאם מחשך וצלמות ומסרותיהם יתקו: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי-שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע: אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: כל-אכל תתעב נפשם ויגיעו עד-שערי מות: ויצעקו אל-יי בצר להם ממצוקותיהם וישיעם: ושלח דברו וירפאם ומלט משחיתותם: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ויזכרו ויזכרו ויספרו מעשיו ברנה: וירדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי יי ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו: יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: יחוגו ויגעו כשבור וכל-חכמתם תתבלע: ויצעקו אל-יי בצר להם וממצוקותיהם ויציאם: יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: וישמחו כי-ישתקו ויגחם אל-מחוז חפצם: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: וירממוהו בקהל-עם ובמושב וקנים יהללוהו: ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה מרעת ישבי בה: ישם מדבר לאגם-מים וארץ ציה למצאי מים: וישב שם רעבים ויבוננו עיר מושב: וירדעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישחו מעצר רעה ויגזו: שפך בוז על-נדיבים ויתעם בתהו לא-דרך: וישגב אביון מעוני וישם בצאן משפחות: יראו ישרים וישמחו וכל-עולה קפצה פיה: מייחכם וישמר-אלה ויתבוננו חסדי יי: (תהלים 136)

יי מלך תגל הארץ וישמחו איים רבים: ענו וערפל סביביו צדק ומשפט מכוון כסאו: אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: האירו ברקיו תבל ראתה ותתל הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני יי מלפני אדון כל-הארץ: הגידו השמים צדקו וראו כל-העמים כבוד: יבשו כל-עבדי פסל המתהללים באלילים השתתוו-לו כל-אלהים: שמעה ותשמח | ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטי יי: כי-אתה יי עליון על-כל-הארץ מאד נעלית על-כל-אלהים: אהבי יי שגא רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: אור זרע לצדיק ולישרי-לב שמחה: שמחו צדיקים ביי והודו לזכר קדשו: (תהלים 136)

מזמור שירו ליי | שיר חדש כי-נפלאות עשה והשיעה-לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יי וישועתו לעיני היום גלה צדקתו: זכר חסדו | ואמונתו לבית ישראל ראו

כל־אפס־ארץ את ישעת אלהי: הריש לך כל־הארץ פצו ודגו חטרה: זכרו
 לך בכבוד בכבוד וקול וקרה בחצרות וקול שופר הריש לפני ה' הקולך ה' ידעם
 הם וקולא תבל וישבו בה נהרות יתחא־יבך יחד הרים זמנו: לפניך כי בא
 לשפט הארץ ישפוט־תבל בצדק ועמים בסיפורים: אלהים עם

פזרים ספסא ספסא (במנוחה "החוקה")

<p>לא תבשו ולא תכלטו. מה תשתו־חזי ומה תחטו. כך יחשו גגני עמי. ותבנתה עיר על תלות והיהים עשה ה' גילה תספחה בה</p>	<p>בִּקְרַשׁ סוֹךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמֵי עַאי סוֹךְ הַהִפְכָה. רַב לך שִׁבְתָּ בַעֲטָק הַכְּבֹא. וְהוּא יִחַמֵּל עִלְיֵךְ הַמְּלִיחָה והיהים עשה ה' גילה תספחה בה</p>
<p>אִמִּין וּשְׂמַאל תִּפְרִיזוּ. וְאֵת ה' תִּשְׁרִיזוּ. עַל יְד אִישׁ בֵּן סָרִיז. תִּשְׁמַחַה וְגִילָה והיהים עשה ה' גילה תספחה בה</p>	<p>הַתְּשׁוּרָה. הַתְּשׁוּרָה. כִּי בֹא אֲרִיז קוֹמֵי אֲרִיז. שְׂרִי שְׂרִי שִׁיר דְּבִרִי. כְּפֹד ה' עִלְיֵךְ גִּילָה והיהים עשה ה' גילה תספחה בה</p>

תפילת ערבית

(בניעומו חנונית)

חזון אמרו: **קְרוּ** את ה' המבדוק:

החל עונה: **קְרוּ** ה' המבדוק לשלום ועד:

חזון חזון ואמרו: **קְרוּ** ה' המבדוק לשלום ועד

קְרוּ אתה ה' אלהי שלך העולם. אשר בדברו מעריב ערבים. בהכמה פותח
 שערים. ובתמונה משנה שמים ומחליף את הזמנים. ומסדר את הסוככים
 במשמורתיהם בקרקע כרששו. בורא חם וקללה. גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור.
 ומעביר חם ומביא קללה. ומבדיל בין יום ובין לילה. ה' עבאות שמו. אל מי וקום
 תמיד ישלך עליך לשלום ועד: **קְרוּ** אתה ה' המעריב ערבים

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות הקום ומשפטים אותנו
 לשרת. על כן ה' אלהיך משכבנו ובקומנו נשיח ברחוק. ותשמה בדבריו תלמוד
 תורה ובמשנתך לשלום ועד. כי הם תיטו וארך ימינו ובקב נהנה חכם וקללה
 ואיבתך אל תסדר מוטו לשולמים **קְרוּ** אתה ה' אהב עמו ישראל:

שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: ע"כ

וְאֵהָבֵת אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָד וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל־גִּידְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר הִבַּהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטְּרָאֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דִּגְגָד וּתְרִישֶׁךָ וּיְצִהֲרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדֶךָ לְבַהֲמֹתְךָ וְאֹכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמַרְוּ לָכֵן פְּרִי־יִצְחָק לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְהָיָה אִף־יְיָ בָכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְיִאֲבֹדְתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־גִּידְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתֵת לְהֵם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לְהֵם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֵרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

אַמֵּת וְאִמְנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ. כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאִין וּולְתוּ. וְאִנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים. מְלַכְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעַרְצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַעוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר. נָסִים וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַשֶּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים. וְלֹא נָתַן לְמוֹט רְגֵלְנוּ: הַמְדַרְיֵבֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וְיָרַם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ: הַעוֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בְּפָרְעָה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמְת בְּנֵי חָם: הַמְּבִיָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וְיוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם: הַמְּעַבִּיר בְּנָיו בֵּין גֹּדֵי יַם סוּף. אֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וְרֹא וּבְנוֹת גְּבוּרָתוֹ. שְׁבַח וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ בְּלִם:

מִי כַּמְכָּה בְּאֵלִים יְיָ מִי כַּמְכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פְלֵאָ: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ. בּוֹקַע יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלֵי עָנוּ. וְאָמְרוּ:

יְיָ מִלֶּדְךָ לְעַלְמֵךְ וְעַד: וְנֹאמֶר. כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב. וְגֵאלוּ מִיַּד חֵזֶק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֵאל יִשְׂרָאֵל.

הַשְׂבִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּבְנֵי לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִבְתַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְנֵנוּ בַעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ. וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ. וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְתִרְבַּב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהַסֵּר שְׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנַפֶּיךָ תִּסְתַּרְנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמִצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מִלֶּדְךָ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשׁוֹמֵר צִיאֵתנוּ וּבּוֹאֵנוּ לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

(החזן אומר חצי קדיש)

תפילת שמונה עשרה (נוסח ספרד)

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכּוֹל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה: מִלֶּדְךָ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:

אֱתָה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה. רַב הַחַיִּיעַ: מוֹרִיד הַטֶּל: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמֵים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עַפְרָה. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מִלֶּדְךָ מִמִּית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֹאמְן אַתָּה לְהַחַיִּית מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחִיָּה הַמֵּתִים:

אֱתָה קְדוֹשׁ וְשְׂמֹךְ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה. כִּי אֵל מִלֶּדְךָ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אֱתָה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּיעָה: חֲנֻנוּ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּיעָה וְדַעַת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשְׂבִּיבֵנוּ אֲבֵינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקִרְבֵנוּ מִלִּבְנֵי לַעֲבוּדֶיךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה לִפְנֵיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה בְּתִשְׁבָּה:

סֵלַח לָנוּ אֲבֵינוּ כִּי חֲטָאוּנוּ. מַחַל לָנוּ מִלִּבְנֵי כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חֲנוּן הַמִּרְבֵּה לְסֵלַח:

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ. וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וְגֵאלֵנוּ גֵאלֵה שְׁלָמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ. כִּי אֵל גּוֹאֵל חֵזֶק אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאנוּ יְיָ וּרְפֵא. הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה כִּי תַהֲלִתֵנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מִלֶּדְךָ רּוֹפֵא נֹאמְן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן בְּרַכָּה על פני האדמה ושבענו מטובה. וברך שנתנו בשנים הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים: ברוך אתה יי מברך השנים:

תִּקַּע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ גלויותינו. וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו: ברוך אתה יי. מקבץ נדחי עמו ישראל:

הַשִּׁיבָה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה. ומלך עלינו מהרה אתה יי לבדך בחסד וברחמים. וצדקנו בצדק ובמשפט: ברוך אתה יי. מלך אוהב צדקה ומשפט:

וְלַמְלָשִׁינִים אל תהי תקוה. וכל המינים כרגע יאבדו. וכל אויבי עמך מהרה יברתו. והודים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו: ברוך אתה יי. שובר אויבים ומכניע זדים:

עַל הצדיקים ועל החסידים. ועל וקני שארית עמך בית ישראל. ועל פליטת בית סופריהם. ועל גרי הצדק. ועלינו. יהמו נא רחמך יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת. ושם חלקנו עמכם. ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו. ועל חסדך הגדול באמת נשעננו: ברוך אתה יי. משען ומבטח לצדיקים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עירך ברחמים תשוב. ותשכן בתוכה כאשר דברת. ובנה אותה בקרוב בימינו בגן עולם. וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תבין: ברוך אתה יי. בונה ירושלים:

אֵת צמת דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך. כי לישועתך קוינו כל היום ומצפים לישועה: ברוך אתה יי. מצמיח קרן ישועה:

אֵב הרחמן שמע קולנו. יי אלהינו. הוסי ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלבנו ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע תפלתנו: כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים: ברוך אתה יי. שומע תפלה:

רְצֵה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב את העבודה לרביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

וְתַחֲזִינָה עינינו בשופר לציון ברחמים: ברוך אתה יי. המחזיר שכינתו לציון:

מוֹדִים אנחנו לך. שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חינו. מגן ישענו אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך על חינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסידך שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. כי מעולם קוינו לך:

וְעַל בלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

וְכָל הַיָּמִים יִדְוֹךְ סֵלָה וַיְהִלְלוּ וַיְכַרְטוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְשֵׁלֶם כִּי טוֹב הָאֵל יִשְׁעֶיךָ וְעֲצִימַת סֵלָה. הָאֵל הַשֹּׁב: בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַשֹּׁב שִׁמְךָ וְלֶךְ נָא לְחַיֵּינוּ:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. הֵימָּה חֵן וְחֶסֶד רַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בְּרַכְט אֲבִיט כְּלֵט כְּאֵתֶר יְהוָה בְּאֹד פְּנִיד. כִּי בְּאֹד פְּנִיד נִתְּתָ לָנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאֶהְבֵּת חֶסֶד. וְעֲרַקָה וּבְרָכָה רַחֲמִים וְחַיִּים וְשֵׁלֶם. וְטוֹב יְהִי בְּעֵצֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל עַת וּבְנִגְלָ עֲשֵׂה בְּשִׁלְטֶנְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁלֶם:

יְהִי לְרַעַן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ. יי' צַדִּיק וְגָאֹל:

אֱלֹהֵי. נֶעַד לְשִׁנֵּי טַרְעָה וְסַפְתִּי טַרְבֵּר טַרְטֵה וְלִמְקַלְלִי נִפְשֵׁי טַרְטֵה. וְנַפְשֵׁי כַּעֲסֵר לְכָל תְּהִיָּה. סַחַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ. וְאֲמָרֵי מִצְוֹתֶיךָ תַרְדֵּף נַפְשִׁי. וְכָל חַסְמִים וְהַדְוִשְׁכִּים עָלַי רַעַה. טַרְטֵה הַפֵּר עֲצָתִם וְהַלְפֵל מְחַשְׁבֹתֵם: עֲשֵׂה לְטַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְטַעַן יִשְׁרָאֵל. עֲשֵׂה לְטַעַן תוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְטַעַן קְדֻשָׁתְךָ. לְטַעַן יְהִלְלוּ יְדִידֶיךָ הַשִּׁינָה יִשְׁרָאֵל וְגַמְנוּ: יְהִי לְרַעַן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ. יי' צַדִּיק וְגָאֹל:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְבָרֶיךָ. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֲמָרֵי אֲמֵן:

יְהִי רַעַן טַלְפוֹךְ יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁמְךָ כִּת הַמִּקְדָּשׁ כְּמִנְחָה בְּמִטָּה. וְהוּן כְּלִטֵּי מִדְבָרֶיךָ וְהֵם מְבָרְכִים כְּדָרָה כִּשְׁרֵי שְׁלוֹם וְכַסְמִים טַרְטֵמוֹת: וְשִׁמְךָ לֶךְ מִנְחָה יְהוָה וְיִשְׁעֵיךָ. כִּשְׁרֵי שְׁלוֹם וְכַסְמִים טַרְטֵמוֹת:

יש נוהגים לומר הלל שלם ויש נוהגים לאומרו בברכה

הלל ראה להלן

(החזן זומר גדיש תחבוב)

פוחחים את ארון הקודש ואומרים

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד: (חזן וקהל)

יי' הוּא הָאֱלֹהִים. יי' הוּא הָאֱלֹהִים. יי' הוּא הָאֱלֹהִים: (חזן וקהל)

החזן זומר תחבוב חזן אהרן:

כִּי שִׁמְךָ נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ וְעַל וּבְאֵלֵינוּ מְעַבְדוֹת לַחַיִּים הוּא יִאֲלֵט נְאוּלָה שְׁלֵמָה בְּקָרֹב וּבְקִבֹץ נְרוּחֵי מֵאֲרֻבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ תְּכַרְסִים כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמֵר אֲמֵן.

החזן זומר:

וְכִי תִבְּאוּ שְׁלֵמָה בְּאַרְעֵנוּם שְׁלֵחַ הַעֲרֵר אֲתֶם וְהַרְעֵתֶם כְּהַעֲזַרְתָּ וְנִבְרַחְתָּם לְפָנַי יי' אֱלֹהֵיכֶם וְהִשְׁעֵתֶם מֵאִיִּבֵיכֶם: וְכִשֶׁם שְׁמַחְתֶּם וּבְמִשְׁעֵרֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי הַדְּשָׁנִים וְהַמִּשְׁעָתֶם כְּהַעֲזַרְתָּ עַל עַלְמֵיכֶם וְעַל וְכִתְּי שְׁלֵטֵיכֶם וְהִזְ לָכֶם לְקַרְוֹן לְפָנַי אֱלֹהֵיכֶם

אָנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם: (במדינה יי' - 9)

תוקעים בשופר תקיעה גדולה

לְשָׁנָה הַבְּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

(חזן וקהל)

סוגרים את הארון

חזן וקהל

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂבַשֵּׁם שְׂנֵיבֵנו לְאַתְחַלְתָּא דְגְאֵלָה, בֵּן
נִזְכָּה לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

שרים במנגינת 'התקוה':

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יי אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ בְּחֻלְמִים: אִזּוּ יִמְלֵא שְׂחַק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ
רָנָה אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיֵם הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִס־אֵלָה: הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמַחִים:
שׁוּבָה יי אֶת־שְׁבִיתֵנוּ בְּאִפְיָקִים בְּנִגְבִּ: הַזְרָעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ: הַלֹּדֶךְ יִלְךְ וּבִבְכָה
נִשְׂא מִשְׁךְ־הַזֶּרַע בְּאִיבָא וְנִשְׂא בְּרָנָה נִשְׂא אֶלְמַתְיוֹ: (תהילים קכב)

חזן וקהל

**בְּיָ שַׁעֲשֵׂה נְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ וְגֵאֲלוֹת מַעֲבָדוֹת לְחֲרוֹת הוּא יִגְאֲלֵנוּ גְאֻלָּה שְׁלֵמָה
בְּקִרְבּוֹ וּקְבִץ נַדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֵאמַר אָמֵן.**

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹר שְׂמַחְתִּי בְּאִמְרֵים לִי בֵּית יי נִלְדָּ: עַמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ
בְּשַׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה בְּעִיר שְׁחֻבְרָה־לָהּ יַחְדוֹ: שְׂשֵׁם עָלוּ שְׂבִטִים
שְׂבִטֵי־יָהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם יי: כִּי שָׁמָּה אָשְׁבוּ כְּסֻאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסֻאוֹת
לְבֵית דָּוִד: שְׂאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִיחוּ אֶהְבִּיד: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלֹה
בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם כָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה

טוב לך: (תהילים קכב)

סדר ספירת העומר

לשם יתור קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו. ליחד שם י"ה בורה
ביחודא שלים בשם כל ישראל הנני מוכן ומוזמן לקים מצות עשה של ספירת
העמר. כמו שכתוב בתורה. וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את
עמר התנופה. שבע שבתות תמימות תהינה. עד ממחרת השבת השביעת תספרו
חמשים יום. והקרבתם מנחה חדשה ליי: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה
ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו וצננו על ספירת העמר:

היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ויום אחד לעמר:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשט כטי הארצות.
ולא עשט כמספחות הארצה. שלא שם חלקט בהם וטרלט ככל המונם שהם
משתחיים להבל וריק ומתפללים אל אל לא ישיע. ואנחנו כורעים ומשתחיים
ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא טטה שמים ויסד ארץ.
ומישוב יסד בשמים טטעל. ושכינת עוז כנברה מרומים. הוא אלהיט אין עור. אכת
סלכט. אקס אלתו. ככתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לכבד. כי יי הוא
האלהים בשמים טטעל ועל הארץ טטחח. אין עור:

ועל כן נקח לך יי אלהיט לראות מהרה בתפארת ענך. להעביר גדולים טן הארץ.
והאלילים כחות יברתו. לתקן שלם בטלטת שדי. וכל בני כשר יקראו בשמך
להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברוך.
תשבע כל לשון לפניך יי אלהיט יברש ופלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם
את על טלטתך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי הטלטת שלך היא ולשליטי
עד תמלך בכבוד. ככתוב בתורתך. יי ימלך לעולם ועד. ונאמר. וזה יי למלך על
כל הארץ. ביום שהוא יקח יי אקד ושמו אקד: (קדוש יום ומוסר)

אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח. ואף על פי שיתמנה. עם כל זה
אחכה לו בכל יום שיבא:

תפילת שחרית יום ירושלים

מתפללים פסוקי דזמרה של יום טוב (ללא נשמת), המשך כמו ביום חול
לאחר תפילת "שמונה עשרה" הלל שלם בברכה

מי שניקה נסים לאבותיו ולטו ונאלט טעבודות להרות הוא נאלט נאולה שלמה בקרוב ויקבץ נדחט טארבע נפשות הארץ, הברים כל ישראל ונאמר אמן.

סדר הלל

ברוך אתה יי אלהי סלף השלם, אשר קדשט במצותיו ועטו לקרא את ההלל:
(הספרדים חותמים את הברכה: לנמוד את ההלל)

הללויה | הללו עבדי יי הללו אתי שם יי יהי שם יי סברך מעתה ועד עולם:
סבורה שמש עדיקבוא סהלל שם יי רם עליכלישים | יי על השמים כבוד: מי כיי
אלהיט הטוביהו לשבת: הטפילי לראות בשמים ובארץ: טקוטי טעפר דל
טאשפת דים אבון: להושיבו עסינדיבים עם נדיבו עטו: מושיבו | עקרת הבית
אסיכונים שטתה הללויה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: היתה יהודה לקדשו ישראל
ממשלותיו: הים ראה ויגס הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן:
מהלך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן:
מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגסמים חלמיש למעינו-
מים:

לא לנו יי לא לנו כילשמך תן כבוד עליחסדך על-אמתך: למה יאמרו הגוים
איזה-נא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל אשר-תפץ עשה: עציביהם כסף וזהב מעשה
די אדם: פה-להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אוננים להם ולא ישמעו אף להם
ולא ירחיקו: ידיהם | ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא-יהנו בגרונם: כמותם יהיו
עשיהם כל אשר-בטח בהם: ישראל בטח ביי עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביי
עזרם ומגנם הוא: יראי יי בטחו ביי עזרם ומגנם הוא:

יי זכרנו יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן: יברך יראי יי הקטנים
עם-הגדלים: יסף יי עליכם ועל-בניכם: ברוכים אתם ליי עשה שמים וארץ:
השמים שמים ליי והארץ נתן לבני-אדם: לא המתים יהללויה ולא כל-יודי דומה:
ונאנחנו | נברך יה מעתה ועד-עולם הללויה:

אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע | יי את־קולי תַּחֲנוּנִי: כִּי־הָטָה אֲזָנוֹ לִי וּבִימֵי אַקְרָא: אָפְפוּנִי | חֲבֵלֵי־מָוֶת וּמַצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי עֲדָה וַיִּגּוֹן אִמְצָא: וּבִשְׁם יי אַקְרָא אָנָּה יי מַלְטָה נַפְשִׁי: תַּחֲנוּן יי וַצְדִיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שִׁמְר פְּתָאִים יי דְּלוּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשֵׁי לְמִנוּחֵיכֶם כִּי־יִי גַמַל עָלֵיכֶם: כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשֵׁי מִמָּוֶת אֶת־עַמִּי מִן־דְּמָעָה אֶת־דַּגְלֵי מִדְּחַי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת חַמִּים: הֲאִמַּנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אָנִי עָנִיתִי מֵאֵד: אָנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּז כֹּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה־ אָשִׁיב לִי כֹל־תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי: כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשֶׁא וּבִשְׁם יי אַקְרָא: נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכֹל־עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינַי יי הַמּוֹתָה לְחַסִּידֶיךָ: אָנָּה יי כִּי־אָנִי עַבְדְּךָ אָנִי עַבְדְּךָ בְּוַאֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: לְךָ־אֲזַבֵּחַ וּזְבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יי אַקְרָא: נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכֹל־עַמּוֹ: בַּחֲצֵרוֹת | בֵּית יי בַּתְּכּוּכֵי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת־יי כֹּל־גּוֹיִם שְׂבַחְוּהוּ כֹל־הָאֲמִים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ | חֲסֵדוֹ וְאַמְתּוֹ יי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לִי כִּי־טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
יְאִמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
יְאִמְרוּ נָא בֵּית־אֱהֲרֹן	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
יְאִמְרוּ נָא יִרְאֵי יי	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

מִן־ הַמִּצַּר קְרַאתִי יְהִי עֲנִנִי בְּמִרְחַב יְהִי: יי לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בְּעִזְרִי וְאָנִי אִרְאֶה בְּשִׁנְאֵי: טוֹב לְחַסוֹת בְּיִי מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לְחַסוֹת בְּיִי מִבְּטַח בְּנְדִיבִים: כֹּל־גּוֹיִם סִבְבוּנִי בִשְׁם יי כִּי אֲמִילָם: סִבּוּנִי גַם־סִבְבוּנִי בִשְׁם יי כִּי אֲמִילָם: סִבּוּנִי כְּדַבְרֵים דְּעָמוֹ כְּאֵשׁ קוֹצִים בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילָם: דְּחַה דְּחִיתַנִּי לְנֶפֶל וְיִי עֲזַרְנִי: עֲזֵי וְזִמְרַת יְהִי וְהִילִי לִישׁוּעָה: קוֹל | רְנָה וּישׁוּעָה בְּאֱהֲלֵי צְדִיקִים יִמֵּן יי עֲשֶׂה חֵיל: יִמֵּן יי רְזַמְמָה יִמֵּן יי עֲשֶׂה חֵיל: לֹא־אֲמוֹת כִּי־אֲחִיהָ וְאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יְהִי: יִסֵּר יִסְרֵנִי יְהִי וְלַמּוֹת לֹא תַתְּנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעְרֵי־צַדִּיק אֲבֹא־בָם אוֹדָה יְהִי: וְהִשְׁעַר לִי צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ:

אוֹדָה כִּי עָנִיתִי וְתַהֲלִילִי לִישׁוּעָה: אוֹדָה כִּי עָנִיתִי וְתַהֲלִילִי לִישׁוּעָה: אָבֵן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פְּנָה: אָבֵן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פְּנָה: מֵאֵת יי הֵיטָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת יי הֵיטָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: וְהֵהִיִּים עֲשֶׂה יי נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ: וְהֵהִיִּים עֲשֶׂה יי נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ:

אָנא יי הושיעה נא:

אָנא יי הושיעה נא:

אָנא יי הצליחה נא:

אָנא יי הצליחה נא:

בְּרוּךְ הֵבֵא בָשֶׁם יי בְּרַכּוּנְכֶם מִבֵּית יי: בְּרוּךְ הֵבֵא בָשֶׁם יי בְּרַכּוּנְכֶם מִבֵּית יי: אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּחֵג בְּעֵבְתַיִם עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּחֵג בְּעֵבְתַיִם עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי אֶתְהָ וְאוֹרְךָ אֱלֹהֵי אֲרוּמִמֶּנִּי: אֵלֵי אֶתְהָ וְאוֹרְךָ אֱלֹהֵי אֲרוּמִמֶּנִּי: הֲדוּ לִי כִי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הֲדוּ לִי כִי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

יְהִלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ. וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּרַנָּה יְהוּ וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיַּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכָנּוּ. כִּי לֶךָ טוֹב לְהוֹדוֹת. וְלִשְׁמֶךָ נָאָה לְזַמֵּר. כִּי מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתְהָ אֵל: בְּרוּךְ אַתְהָ יי מֶלֶךְ מְהִלָּל בְּתִשְׁבּוּחוֹת: (ה"ש"ן אומר חצי קדיש)

אומרים תפילה לשלום המדינה ומי שברך לחיילי צה"ל (ראה עמ' 3)

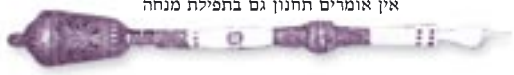
מי שברך לשבויים ולנעדרים

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב יוסף משה ואהרן דוד ושלמה, הוא יברך וישמור וינצור את נעדריו צבא הגנה לישראל ואת השבויים, בתוך שאר אחינו בית ישראל הנתונים בצרה ובשבביה בעבור שהקהל מתפלל בעבורם. הקדוש ברוך הוא ימלא רחמים עליהם, ויוציאם מחושך וצלמות ומוסרותיהם ינתק וממצוקותיהם יושיעם וישיבם מהרה לחיק משפחותיהם, שבת היא מלועז, וישועה קרובה לבוא. "יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם". ויקיים בהם מקרא שקתוב: ופרווי יהוה ישובו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ונאנחה ונאמר אמן.

(אשרי, ובא לציון, עלינו לשבח, שיר של יום, אין כאלוקינו)

אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ. וְאֵף עַל פִּי שִׁיתְמַהְמָה. עִם כָּל זֶה אֲחַבֶּה לּוֹ בְּכָל יוֹם שְׂיָבֵא:

אין אומרים תחנון גם בתפילת מנחה

איחוד בתי הכנסת בישראל
היכל שלמה ירושלים

Union of Synagogues In Israel

הארגון העולמי של בתי הכנסת
והקהילות האורתודוקסיות
 World Organization of Orthodox
 Communities and Synagogues In Israel
 and Diaspora

החזון והשליחות - המטרות והיעדים

איחוד בתי הכנסת בישראל

■ לאחד את בתי הכנסת בישראל לייצגם ולשרת את צרכיהם המיוחדים.

■ לסייע בפיתוחם של בתי הכנסת כמרכזים רוחניים קהילתיים לכלל ישראל.

■ להוציא לאור פרסומים ולהפעיל מערכות תקשורת ומידע לשימושם של ראשי בתי הכנסת והמתפללים.

הארגון העולמי של בתי הכנסת והקהילות האורתודוקסיות

■ להביע את **הקול המשותף** של המנהיגות האורתודוקסיות העולמית.

■ לעודד, לסייע, לפתח ולקיים קשרים הדדיים בין בתי הכנסת והקהילות בישראל ובתפוצות.

■ לייצג את היהדות האורתודוקסית מטרותיה וצרכיה בארגונים ובמוסדות בינלאומיים.